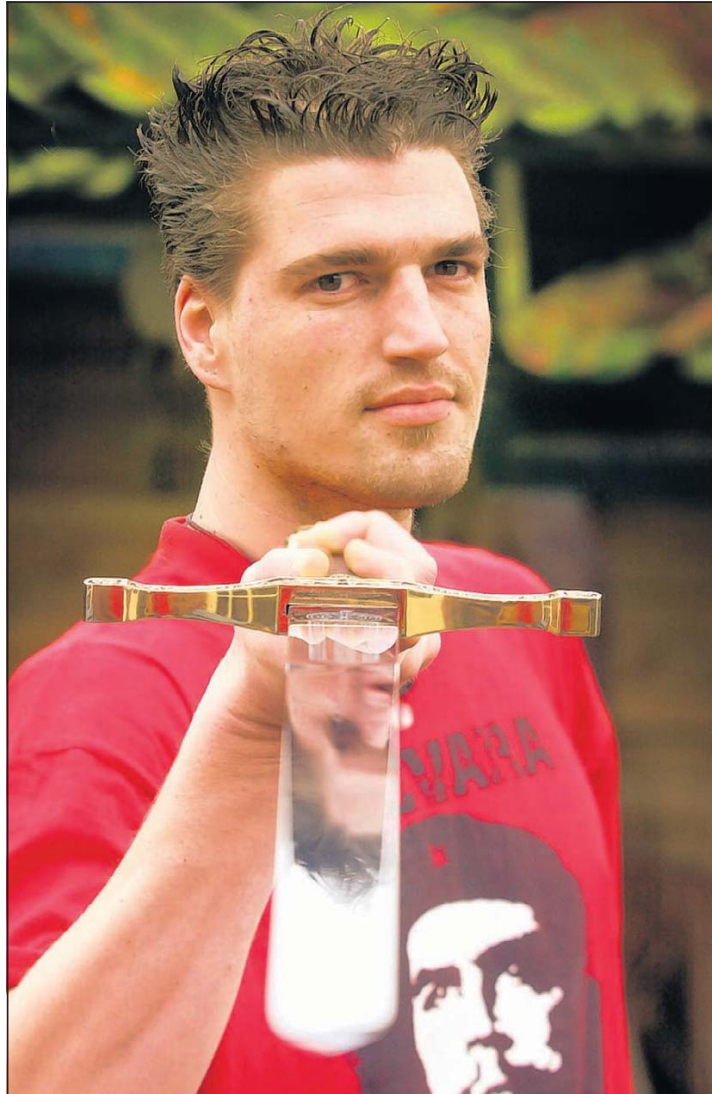

Mythe die 'n droom bleef

Het was zijn levenswerk. Het maken van een film over de mythe rond Koning Arthur die niet onder zou doen voor Hollywoodproducties. Het liep anders voor filmmaker Marijn Poels. Al was het niet helemaal voor niks.

door Eric Seuren

Vijftienhonderd vrijwilligers renden voor hem in korte berenvelletjes over Meerlose akkers. Ze offerden vrije tijd op om zich met ketchup, de Swolgense variant op Hollywoodbloed, onder te laten smeren. Sommige van hen namen zelfs vrij van hun werk om niet alleen te vechten met houten zwaarden, maar ook hun verbale acteeralenten op de proef te stellen. En allemaal voor de grote droom van Marijn Poels. De Swolgense filmmaker, bezeten van de legende van Koning Arthur en Merlijn, besloot negen jaar geleden met vier vrienden een film te maken over de gebeurtenissen na de dood van Koning Arthur. In twee jaar tijd werd het hele verhaal - waarbij de onsterfelijke Merlijn als een kluisenaar lijdend toeziet dat er nog altijd oorlogen gevoerd worden en de wereld dus geen spat veranderd is - vastgelegd op video. Maar liefst 230 uur aan ruw filmmateriaal. De montage was in volle gang en toen... poef! Een rokende computer. Weg film. „Ik dacht eerst nog dat we de zaak zo weer gerepareerd hadden, maar gaandeweg werd me duidelijk dat we een serieuze probleem hadden”, verhaalt Poels. „Uiteindelijk heb ik de hulp ingeschakeld van een Data Recovery lab-

Marijn Poels aan het werk voor zijn film over koning Arthur.

poratorium in Utrecht. Topexperts op computergebied. Maar ook zij kwamen met een slechte diagnose. Tachtig procent van het materiaal was gered, maar de andere twintig - met de meeste cruciale dialogen - was gesneuveld.” Het was voor Poels en zijn vrienden snel duidelijk dat het afgelopen was met de droom. „Die dialogen waren de zwaarste opname-

klus. Bovendien kon je merken dat het vuur, het enthousiasme van weleer, bij veel vrijwilligers verdwenen was. Er waren ook andere praktische probleempjes. Twee hoofdrolspelers hadden toen nog een enorme bos haar; nu zijn ze kaal.” Toch zat het Poels niet lekker. Hij bleef met een knagend schuldgevoel zitten. „Het was voor ons vooral hobby. Uit de hand gelopen

foto's Lé Giesen/Marijn Poels

maar toch. Ondertussen had ons enthousiasme wel mooi vijftienhonderd anderen aangestoken. Hun tijd en energie kon toch niet zomaar verspilde moeite worden. Ik moest ze iets teruggeven. Toen ontstond het idee om een documentaire over ons mislukte filmproject te maken.” En als bij toverslag (een magische actie van de onsterfelijke Merlijn?)

liep Poels Meerlonaar Juul Thielen tegen het lijf. Deze 23-jarige filmmaker in opleiding wilde die klus wel klaren. „Mijn ego lijdt er misschien onder, maar het is een mooi verhaal over menselijk falen. Meer mensen zouden eens moeten toegeven dat wel eens ze gefaald hebben. De documentaire zal ook een verhaal worden over inspiratie. Met m'n droom heb ik honderden men-

sen op de been gekregen. Van de lokale slager tot en met een wethouder uit Venray. De film had dus groot cultureel draagvlak. Dat heb ik wel bereikt.” In de documentaire zal ruimschoots gebruik worden gemaakt van al het materiaal van Poels, waaronder een samenvatting van het verhaal en de grote veldslag. In het najaar zal die voor alle vrijwilligers in première gaan.